

jo ikke sige „eller saafremt Smørret ikke er indpakket i hermetisk tillukkede Beholdere, indeholder et dansk Stednavn“. Med andre Ord: Bisætningen er kommen i Relation til en forkert Hovedsætning; man har ikke i denne Bisætning, der begynder med „saafremt“ villet betegne en Betingelse eller en Undtagelse fra det, der staar i Hovedsætningen, hvorpaa det slet ikke passer; thi som sagt, er Betegnelsen anbragt paa Smørret, saa staar det der, enten Smørret er indpakket i Daaser eller Foustager. Dette maa altsaa i ethvert Tilfælde omredigeres.

Men der er ogsaa nogen Realitetsforskel. I mit første Vædringsforslag har jeg optaget de Udtryk, som ere brugte i Regeringsforslagets § 1 om den Slags Betegnelser, som ikke maa staa paa Varerne. Efter at det nemlig i § 1 er sagt, at der ikke maa være nogen „urigtig Angivelse med Hensyn til Varens Frembringelsessted, Art, Stof eller Tilvirkningsmaade“, tilføjes der som nærmere Kvalifikation, som en Udvidelse, om man vil, eller som en Forklaring: „eller dog er af en saadan Bestaenhed, at den er skiftet til at bibringe en fejlagtig Antagelse i nogen af de nævnte Henseender“, og jeg er unægtelig gaaet ud fra, at naar ikke netop disse Udtryk findes i Regeringsforslagets § 4, men naar der her er brugt det korte Udtryk: „en Betegnelse, der urigtigt angiver, at Smørret er tilvirket i Danmark“, saa er det Meningen, at der ved den sistnævnte Sætning i Virkeligheden udtrykkes det samme som i § 1, nemlig en Betegnelse, der er skiftet til at bibringe alle vedkommende den fejlagtige Antagelse, at Smørret er tilvirket i Danmark. Men det vil jo ganske vist være af Interesse at høre, hvad den ærede Minister mener derom. Hvis jeg har Ret i, at der ikke skal være nogen Modsætning eller Forskel mellem § 1 og § 4, og at Meningen altsaa er at sige, at der maa ikke paa Smør Foustagen sættes en Betegnelse, der kan lede Folk vild, bør det vistnok siges i § 4, ligesom det er sagt i § 1. Nu sagde den ærede Ordfører, at det Udtryk, jeg har optaget fra § 1, og som jeg vil have indført i § 4, er ikke saa godt som det Udtryk, Udvalget har brugt, idet Udvalgets Udtryk var klarere og bestemtere, mere egnet til at forstås af Eksportørerne. Ja, hvis det er Udvalgets Mening strengt

at holde sig til at sige, at der maa ikke staa, at Smørret er tilvirket i Danmark eller være angivet et dansk Stednavn, men at de vedkommende ellers have Lov til at sige, hvad de ville, saa er det en Regel, som Eksportørerne kunne forstaa, men det er tillige en Regel, som de paa den allerletteste Maade kunne omgaa, og da ville netop alle de Ulykker, som kunne ske paa det engelske Marked, indtræde. For alle de Ulykker udsætter man sig, blot for at gøre det lidt forstaaeligere for de danske Eksportører herhjemme. Samtidig med at man sætter dem i Stand til at omgaa Loven, mener man, at man ikke behøver at tage Hensyn til alle de Ulemper og det Tab af Renomme, som kan tilføjes det danske Smør i England, thi selv om man ikke siger, at Smørret er tilvirket i Danmark eller sætter et dansk Stednavn, er der virkelig mangfoldige andre Maader, hvorpaa man kan bilde Englænderne ind, at Smør, der ikke er tilvirket i Danmark, dog skrives sig fra Danmark. Eksportørerne skulle nok være saa siffige at finde paa at bruge Udtryk, som ikke høre til dem, Udvalget nævner, og som dog betegne det samme, og saa ville alle de Ulykker ske, som vi alle ere enige om at ville undgaa. Jeg gaar ud fra, at de Udtryk, jeg har indsat i § 4, svare til Tanken i Regeringsforslaget, men at den, der har udarbejdet dette, ikke har tænkt paa, at naar der blot ikke expressis verbis sættes den Betegnelse, at Smørret er tilvirket i Danmark, kan der sættes andre Betegnelser, der kunne bibringe Englænderne den Tro, at det er dansk Smør. Har jeg Ret deri, saa haaber jeg, at den ærede Minister vil kunne tiltræde i alt Fald Tanken i mit Vædringsforslag, og jeg opfordrer Udvalget til at overveje, om ikke den Vættelse, man her skaber de danske Eksportører ved at sætte saadanne bestemte og klare Udtryk, som den ærede Ordfører kaldte dem, er altfor dyrt købt ved den Usikkerhed, som man samtidig skaber for det ægte danske Smør paa det engelske Marked.

Det er rigtigt nok, som den ærede Ordfører sagde, at mit Vædringsforslag Nr. 2 staar og falder med Nr. 1. Dog vil jeg endnu gøre den Bemærkning, at det ser noget kluntet ud, hvad Udvalget har gjort, i den selv samme Paragraf at gentage en